

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om åtgärder mot antipersonella minor (truppminor) i utvecklingsländer

(2001/C 120 E/12)

KOM(2000) 880 slutlig — 2000/0062/A(COD)

(Framlagt av kommissionen den 20 december 2000 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 179.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen oroas över förekomsten av antipersonella minor (truppminor) och annan oexploderad ammunition i de civila samhällen som försöker återhämta sig från väpnade konflikter.
- (2) Antipersonella minor (truppminor) ger upphov till lidande och olyckor, särskilt i de fattigaste delarna av världen, och utgör ett allvarligt hinder för ekonomisk utveckling, hindrar flyktingars och tvångsförflyttade personers återvändande och försvårar humanitära nödhjälpsoperationer, återuppbyggnad och rehabilitering samt återgång till normala sociala förhållanden.
- (3) Gemenskapen har förbundit sig att nå målet att fullständigt eliminera antipersonella minor (truppminor) i hela världen under de kommande åren.
- (4) Gemenskapen och dess medlemsstater har lämnat det största bidraget till det internationella samfundets insatser för att få ett slut på den tragedi som de antipersonella minorerna (truppminorerna) utgör.
- (4a) Åtgärderna för att fullständigt avskaffa antipersonella minor (truppminor) befinner sig ännu i ett inledande skede och därför bör gemenskapen fortsätta att utöva ett beslutsamt ledarskap fram till dess att detta mål fullständigt har uppnåtts.
- (5) Denna förordning är en direkt uppföljning från gemenskapens sida av Konventionen om förbud mot användning, lagring, tillverkning och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring (Ottawakonventionen).
- (6) Ekonomiskt stöd bör därför i första hand ges till de utvecklingsländer som engagerat sig i kampen mot antipersonella minor (truppminor) och som är parter i Ottawakonventionen.

- (7) Ett sådant tillvägagångssätt bör inte hindra gemenskapen från att söka tillgodose humanitära nödhjälpsbehov närhelst sådana behov uppstår.
- (8) Gemenskapens minåtgärder utgör ofta en integrerad del av projekt för humanitärt bistånd, rehabilitering, återuppbyggnad eller utveckling, samtidigt som det är fråga om en egen specialiserad verksamhet med skilda prioriteringar, operativa behov och politiska krav.
- (9) Åtgärder som är en del av sådana projekt eller av ramprogram för forskning och utveckling av minåtgärdsteknik samt nya och befintliga åtgärder kommer även i fortsättningen att finansieras med medel från särskilda budgetposter och, i förekommande fall, att stödjas, kompletteras och samordnas i enlighet med denna förordning när så är lämpligt.
- (9a) För att gemenskapen på ett effektivt sätt skall kunna bidra till de förebyggande minåtgärderna kommer det dessutom att vara nödvändigt att säkerställa att minor i lager förstörs. Denna nya uppgift kommer att kräva en betydande ökning av gemenskapens medel för minåtgärder vilket inte bör undergräva övriga minåtgärder.
- (9b) Förstöring av de lager som ännu förekommer i en mängd stater skulle innebära påtagliga ekonomiska fördelar, och det skulle även begränsa risken för att minorerna säljs på den svarta marknaden.
- (9c) De vetenskapliga insatserna i syfte att utveckla tekniker för att underlätta upptäckten av minor och identifieringen av de drabbade områdena med ökad precision bör intensifieras.
- (9d) Det är nödvändigt att EU kan kontrollera hur effektiva de minröjningsåtgärder som finansieras av gemenskapen är, genom användning av lämpliga tekniska instrument och, om så krävs, även av teknik av militärt slag.
- (10) Denna förordning är avsedd att ligga till grund för en konsekvent och effektiv strategi för gemenskapens åtgärder på minområdet i utvecklingsländerna genom att främja en integrerad strategi som nära samordnas mellan kommissionen, medlemsstaterna och det internationella samfundet på samtliga stadier av minåtgärderna.
- (11) Det är nödvändigt att se till att dessa åtgärder överensstämmer med Europeiska unionens samlade utrikespolitik, även med den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

⁽¹⁾ EGT C 248 E, 29.8.2000, s. 115.

- (12) Eftersom de åtgärder som krävs för genomförandet av denna förordning är förvaltningsåtgärder enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EEG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾, bör åtgärderna antas genom det förvaltningsförfarande som avses i artikel 4 i det beslutet.
- (13) Problemet med de antipersonella minorna (truppminorna) kräver, eftersom människoliv är hotade och problemet har världsomspännande utbredning, effektiva, flexibla och vid behov snabba beslutsförfaranden vad gäller finansiering av gemenskapens åtgärder.
- (14) Kommissionen skall i enlighet med artikel 3 i budgetförordningen revidera finansieringsöversikten, framför allt den beräknade tidsplanen för behovet av årliga åtaganden, mot bakgrund av hur denna förordning genomförs.
- (15) Gemenskapen bör garantera största möjliga insyn vid genomförandet av det finansiella stödet och stränga kontroller vad gäller användningen av anslag.
- (16) Skyddet av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen och kampen mot bedrägerier och andra oegentligheter utgör en integrerad del av denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Syftet med denna förordning är att fastställa förfaranden för genomförande av gemenskapsåtgärder i utvecklingsländerna genom vilka en enhetlig och konsekvent strategi för minröjning enligt humanitära normer säkerställs på gemenskapsnivå och på internationell nivå i enlighet med Konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring (nedan kallad "Ottawakonventionen").

2. De åtgärder som avses i denna förordning skall genomföras på utvecklingsländernas territorium eller vara direkt knutna till situationer som uppstår i dessa länder, särskilt i de mest utsatta av dessa länder samt i utvecklingsländer som återhämtar sig från konflikter.

Minåtgärder bör integreras i alla samarbetsstrategier för de utvecklingsländer som lider av följderna av antipersonella minor (truppminor).

Artikel 2

1. De viktigaste målen för gemenskapens minåtgärder skall vara att

- a) stödja utarbetandet, uppföljningen och det effektiva genomförandet av en civil minröjningsstrategi,
- b) hjälpa drabbade länder att genomföra sina förpliktelser enligt Ottawakonventionen,
- c) bygga upp och upprätthålla nationella strukturer och lokal förmåga i de drabbade länderna, så att minåtgärderna kan utföras så effektivt som möjligt,
- d) reagera på humanitära nödsituationer, förhindra olyckor och bidra till rehabiliteringen av minoffer, i undantagsfall, när det gäller trängande humanitära behov, även i stater som inte är anslutna till Ottawakonventionen,
- e) stödja provning och ibruktagnings av adekvat minteknik och minutrustning i det berörda landet,
- ea) främja samordning med minröjningsutrustningens slutanvändare i ett tidigt forskningsskede och stödja användningen av denna teknik i de fattigaste mindrabbade länderna,
- eb) uppmuntra till minröjningsåtgärder som är förenliga med den lokala miljön och de berörda regionernas hållbara utveckling,
- f) stödja samordningen mellan internationella aktörer på minåtgärdsområdet.

2. De åtgärder som finansieras inom ramen för denna förordning kan omfatta all minrelaterad verksamhet, inbegripet

- a) upplysning om farorna med minor,
- b) utbildning av minspecialister,
- c) kartläggning och markering av misstänkta områden,
- d) detektering och identifiering av landminor,
- e) minröjning (dvs. minröjning enligt humanitära normer) och förstöring av landminor och lager av landminor,
- f) stöd till vård av och rehabilitering av minoffer samt för deras socioekonomiska återintegration,

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

g) informationsförvaltning (inbegripet geografiska informationssystem),

h) effektivare teknik och effektivare säkerhetsnormer,

i) annan verksamhet som bidrar till att minska de antipersonella minornas (truppminornas) och annat farligt kvarlämnat krigsmaterials följder för människor, ekonomi och miljö.

3. De åtgärder som enligt punkt 2 skall prioriteras är åtgärder som fyller omedelbara och oförutsedda behov vilka uppstått till följd av att strider brutit ut, att stora grupper av människor flyttat till mindrabade områden eller jämförbara situationer såsom akuta insatser i samband med genomförandet av fredsavtal. Prioritet kommer också att ges åtgärder i de hårdast mindrabade länderna, där antipersonella minor (truppminor) och annan oexploderad ammunition leder till många offer bland civilbefolkningen eller där förekomsten eller den misstänkta förekomsten av sådant material utgör ett betydande hinder för återupprättande av ekonomisk och social verksamhet eller för utveckling och därför kräver ett långsiktigt åtagande som den humanitära katastrofhjälpen eller återuppbyggnadsbiståndet inte är i stånd att tillgodose.

4. För att konsekvens, komplementaritet och synergi skall vara garanterade i regionala samarbetsprogram och i samband med projekt för humanitärt bistånd, rehabilitering, återuppbyggnad och utveckling kommer minåtgärder som kan finansieras inom ramen för något av dessa program eller projekt även i fortsättningen att finansieras med medel från den budgetpost från vilken huvudåtgärden finansieras. Vid behov kan dessa åtgärder kompletteras eller stödjas av minåtgärder finansierade inom ramen för denna förordning.

Artikel 3

De åtgärder som finansieras inom ramen för denna förordning skall i princip gagna länder som engagerat sig i kampen mot landminor och är parter i Ottawakonventionen. Undantag får göras för humanitära nödsituationer, stöd till minoffer och för åtgärder som är avsedda att direkt stödja utsatta grupper av det civila samhället, såsom flyktingar och tvångsflyttade personer, eller när den nationella förvaltningen inte fungerar.

Artikel 4

1. Till de partner som kan komma i fråga för finansiellt stöd inom ramen för denna förordning hör regionala och internationella organisationer och organ, icke-statliga organisationer, nationella, regionala och lokala offentliga myndigheter, organ och institut samt offentliga och privata aktörer med lämplig fackkunskap och erfarenhet.

2. Deltagande i anbudsinfordringar och tilldelning av kontrakt skall vara öppet på lika villkor för fysiska och juridiska personer i medlemsstaterna och i mottagarlandet. I välgrundade undantagsfall kan deltagandet utsträckas till att omfatta tredje land.

2a. Företag eller andra organisationer som deltar i en anbudsinfordran skall visa att de har en verksamhetspolicy som inte utsätter deras anställda för onödiga risker och att en sådan policy kompletteras av tillräckliga olycksfalls- och ansvarsförsäkringar för de anställda.

Artikel 5

1. Gemenskapsstöd enligt denna förordning kan användas för att finansiera tekniskt bistånd, utbildning, personal och andra tjänster med anknytning till minåtgärder; provning av utrustning och teknik, logistiskt stöd, inköp, leverans och lagring av utrustning, förnödenheter och arbeten som behövs för genomförandet av minåtgärder; studier och konferenser samt åtgärder för att stärka det internationella samarbetet när det gäller minåtgärder; utvärderings- och övervakningsuppdrag; verksamhet för att öka människors medvetenhet samt kostnader för att belysa stödets gemenskapskaraktär.

2. Den gemenskapsfinansiering som beviljas enligt denna förordning skall ha formen av gåvobistånd.

3. De åtgärder som omfattas av denna förordning skall vara befriade från skatter, avgifter och tullar.

Artikel 6

1. Kommissionen skall biträdas av den relevanta geografiska kommittén, som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. När hänvisning görs till denna punkt skall det förvaltningsförfarande som fastställs i artikel 4 i beslut 1999/468/EG tillämpas i enlighet med artiklarna 7.3 och 8 i detta.

3. Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Artikel 7

1. Kommissionen skall på grundval av ett ömsesidigt och regelbundet informationsutbyte, inbegripet ett informationsutbyte på platsen, underlätta effektiv samordning av gemenskapens och de enskilda medlemsstaternas biståndsinsatser, så att programmen blir mera sammanhängande och bättre kompletterar varandra.

2. Kommissionen kan söka få till stånd samfinansiering med andra finansieringskällor, särskilt med medlemsstaterna.

3. Kommissionen skall främja samordning och samarbete med andra internationella bidragsgivare och aktörer, särskilt med dem som är en del av FN-systemet, som det internationella centrumet för humanitär minröjning i Genève, och med icke-statliga organisationer.

4. Nödvändiga åtgärder skall vidtas för att synliggöra gemenskapens bidrag.

Artikel 8

1. Kommissionen skall i enlighet med gällande budgetförfaranden och andra förfaranden, särskilt de som föreskrivs i artiklarna 116 och 118 i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, utvärdera, besluta om och förvalta åtgärder som omfattas av denna förordning.

2. Beslut om finansiering på mer än 3 miljoner euro skall fattas enligt det förfarande som fastställs i artikel 6.2, med undantag av akuta insatser enligt artikel 9.

3. Kommissionen skall kortfattat underrätta de kommittéer som avses i artikel 6 om alla beslut om finansiering på mindre än 3 miljon euro. Denna information skall lämnas senast två månader efter antagandet av finansieringsbeslutet.

4. Kommissionen får fatta beslut om ändring av finansieringsbeslut antagna i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 6.2, i de fall då dessa inte medför betydande ändringar eller ytterligare åtaganden överstigande 20 % av det ursprungliga åtagandet.

Artikel 9

1. Kommissionen kan besluta om akuta insatser då detta anses vara nödvändigt.

2. Åtgärder för att täcka omedelbara och oförutsebara behov uppkomna på grund av plötsliga naturkatastrofer eller katastrofer framkallade av människor, såsom översvämningar, hungersnöd, förflyttning av stora grupper av människor till mindrabade områden, plötsligt biläggande av konflikter eller jämförbara situationer samt katastrofhjälp för att genomföra fredsavtal, skall anses vara situationer som påkallar akuta insatser.

3. Kommissionen skall, efter antagande av ett beslut i enlighet med punkt 1, skriftligen underrätta medlemsstaterna inom två arbetsdagar samt redogöra för sitt beslut i samband med nästa möte i den berörda kommittén.

Artikel 10

1. Projekten skall prioriteras och utvärderas med hänsyn till deras positiva effekter och kostnadseffektivitet och skall när så är möjligt integreras i den vidare utvecklingen eller återuppbyggnaden av landet eller regionen i fråga.

2. Projektet bör närhelst det är möjligt tydligt integreras i ett nationellt program för antipersonella minor (truppminor) som samordnas av mottagarlandets regering eller av lokalbefolkningen i samarbete med icke-statliga organisationer eller av en internationell institution som bemyndigats i detta avseende. Målsättningen bör vara att projektet i sinom tid skall övertas av mottagarlandet självt eller av lokalbefolkningen eller de icke-statliga organisationerna i syfte att öka den lokala förmågan och projektets bärkraft.

Artikel 11

Alla finansieringsöverenskommelser eller kontrakt som sluts enligt denna förordning skall innehålla bestämmelser om kontrollbesök på plats av kommissionen och revisionsrätten enligt de sedvanliga förfaranden som kommissionen fastställt enligt gällande lagstiftning, särskilt bestämmelserna i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾.

Kommissionen kan dessutom utföra kontroller och inspektioner på plats enligt förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽²⁾. Åtgärder som vidtas av kommissionen skall sörja för adekvat skydd av Europeiska gemenskapens finansiella intressen, i enlighet med förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽³⁾.

Artikel 12

För att underlätta samordningen och programplaneringen av fleråriga minåtgärder skall ett strategidokument innehållande övergripande riktlinjer och prioriteringar för gemenskapsåtgärder på minområdet samt tidpunkter för när dessa skall vara uppnådda regelbundet läggas fram i de berörda kommittéerna som referens. Dokumentet skall behandla frågor rörande bl.a. det fleråriga vägledande programmet och hänvisa till befintliga minåtgärdsprogram på såväl nationell som regional nivå, till bidrag från andra givare, inbegripet medlemsstaterna, och till gemenskapsåtgärder på minområdet vilka finansieras med medel från andra budgetposter.

Artikel 13

1. Kommissionen skall regelbundet utvärdera de minåtgärder som finansierats av gemenskapen i syfte att fastställa huruvida målen för åtgärderna har uppnåtts och för att ge riktlinjer för att förbättra de framtida åtgärdernas effektivitet.

⁽¹⁾ EGT L 356, 31.12.1977, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.

2. Kommissionen skall regelbundet underrätta Europaparlamentet och rådet om hur dess åtgärder på minområdet fortskrider. Den skall senast den 30 april varje år lägga fram en detaljerad och offentlig rapport för Europaparlamentet och rådet med en översikt över de åtgärder som gemenskapen vidtagit på minområdet under det föregående året och utvärdera genomförandet av denna förordning. I rapporten skall det även specificeras vilka åtgärder som genomförts, och de belopp som tagits i anspråk från de olika budgetposterna skall anges.

Artikel 14

Tre år efter ikraftträdandet av denna förordning skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en övergripande

pande bedömning av de åtgärder som finansieras av gemenskapen enligt denna förordning tillsammans med förslag beträffande förordningens framtid och vid behov förslag till ändringar av den.

Artikel 15

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.
